

lignende Realitet for Statskassen som den, Tallet angiver, jeg tror ikke, jeg kan have givet nogen det Indtryk. Jeg bemærkede udtrykkelig, at det kun var visse bestemte Poster, som jeg nævnte og opsummerede til 88 Millioner, der kunde anses for at være egentlig haandgribelige for Staten, naar det drejede sig om at disponere. Jeg formidskede det yderligere til, at den i strengeste Forstand disponible Del af Kassebeholdningen kun var ca. 60 Millioner. Jeg kan ikke have forsøgt at give nogle gyldne Forestillinger ved at nævne dette Tal, som jeg har fra Statsbogholderiet, og om hvilket jeg udtrykkelig bemærkede, at det kun indeholdt de Poster, som man virkelig statsfinansielt kan tage og føle paa. Hvor stor Kassebeholdningen vil blive paa Statsregnskabet, ønsker jeg ikke at udtale nogen Gætning om, og mere end en Gætning kan det ikke blive. Men det ærede Medlem kan være forvisset om, at hans 150 Millioner . . . (Rode: Det sagde jeg heller ikke) . . . det synes jeg, det ærede Medlem sagde — meget langt fra vil slaa til. Det vil blive et meget større Beløb. Men lad mig sige det igen, hvis der skulde være noget Medlem, hvad Gud forbyde, der er saa tungnemt, at han ikke endnu har forstaaet mig, at denne Kassebeholdning, der er opført paa Statsregnskabet, er ikke Penge, man har i sin Kasse og kan gaa hen og tage til. Det er for den allervæsentligste Del Penge, der ikke kan røres af Statsadministrationen, fordi de er anbragte i Varer, i offentlige Kasser, fordi det er ydede Forskud — og disse Forskud har jo altsaa faaet en ganske abnorm Størrelse paa Grund af Forholdene — til offentlige Institutioner. Det er kun en forholdsvis ringe Del af Kassebeholdningen, som der virkelig kan være Spørgsmaal om at benytte praktisk talt i Statens finansielle Administration. Nu haaber jeg, det er tydeligt nok. Det ærede Medlem sagde, at han ikke kunde begribe, hvorledes jeg vilde betale dette uhyre Underskud, naar jeg ikke havde mere end 60 Mill. Kr. disponible i Kassebeholdningen. Men det ærede Medlem maa dog vide, at alle de store Poster her er afholdte, Tillægsbevillingsloven er jo ikke Forslag om Udgifter, der skal afholdes, men det er Bevillinger og Udgifter, der for den allerstørste Dels Vedkommende er afholdte, man kan jo gaa det efter Punkt for Punkt; en stor Del var Udgifter, som ganske vist ikke kunde afholdes uden videre, men dem har man jo udtrykkelig i sin Tid søgt Finansudvalgets Bemyndigelse til at afholde eller i sin Tid det sønderjydske Udvalgs Bemyndigelse,

dette gælder saaledes mange Ejendoms- erhvervelser i Sønderjylland og mange andre Udgifter, der praktisk talt for den allervæsentligste Del er afholdte. Der er naturligvis noget tilbage, ligesom der er visse Indtægtsrestancer tilbage, men det Problem, hvorledes man skal klare et Underskud paa 200 Mill. Kr. eller 150 Mill. Kr., eller hvor meget man vil sætte det til, med en disponibel Kassebeholdning paa 60 Mill. Kr., eksisterer ikke. (Rode: Jo!) Nej.

Det ærede Medlem knyttede nogle Bemærkninger til, hvad jeg havde udtalt om Resultatet af Statistisk Departements Undersøgelser med Hensyn til Landets økonomiske Balance overfor Udlandet. Det ærede Medlem mente, at der havde været Tider, hvor vi havde haft et Tilgodehavende paa ca. 1 000 Mill. Kr. hos Udlandet. Jeg ved, at der har været foretaget forskellige Opgørelser, men de er ikke foretagne af Statistisk Departement. Det har ganske vist til Brug for Valutakommisionen foretaget en Opgørelse i Marts 1920, men den var kun af mere skitsemaessig Karakter og omfattede i det væsentlige kun det mere forretningsmæssige Mellemværende med Udlandet. En virkelig alsidig Opgørelse af Statistisk Departement foreligger ikke siden Opgørelsen 1912. Derfor er det disse to Tal, der skal sammenlignes. De andre Opgørelser er af mere privat Art, f. Eks. har Vekselerer Henriques foretaget en Opgørelse, og tidligere har forhenværende Folketingsmand Blem foretaget en lignende, men jeg skal ikke komme ind paa disse Opgørelses større eller mindre Korrekthed. Jeg benægter aldeles ikke, at der har været en Periode — det har der utvivlsomt — hvor vi har haft et meget betydeligt Tilgodehavende hos Udlandet. Saa sagde det ærede Medlem, at dette store Tilgodehavende, som det danske Samfund havde haft hos Udlandet, havde vi sat til ved Ødselhed og forfejlet Spekulation. Ja, det skal jeg være den sidste til at benægte, at der har været Ødselhed og forfejlet Spekulation. Det har der visselig været i stort Omfang. Men det ærede Medlem glemmer nogle af de allervigtigste Faktorer, som maa til for at forklare det uhyre Omslag fra det store Plus til det store Minus, og det er dette, at Lagrene var udtømte, og at Kapitalerne maatte retableres paa mange forskellige Maader, endvidere de store Indkøb, der maatte finde Sted af Kul og Raastoffer, for hvilke vi var saa godt som udhungrede. Det har ikke været Ødselhed og forfejlet Spekulation alt sammen. Det